

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

judecător: L. Barbos

Dosarul nr. 3a-1280/18

02-3a-15433-19072018

DECIZIE

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecători

Ecaterina Palanciuc și Ala Malîi

Grefier

Vatavu Valentin

examinând în ședință publică apelul declarat de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” (ANPCI), împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 03 aprilie 2018, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” (ANPCI) către Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” (AGEPI), intervenienți accesorii Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor (ORDA) și Asociația Obștească Asociația Națională CopyRight (ANCO) privind anularea deciziei AGEPI nr. 12/616 din 22.03.2016 cu privire la revocarea deciziei de eliberare a avizului Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale (ANPCI) din 21 octombrie 2011 și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 10000 lei,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La data de 03 mai 2016, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” cu privire la anularea deciziei Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” nr. 12/616 din 22 martie 2016 cu privire la revocarea deciziei

de eliberare a avizului Asociației Obștești „Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale din 21 octombrie 2011.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a indicat că la data de 21 octombrie 2011, Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” a avizat Asociației dreptul de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune.

A mai indicat că prin decizia Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” nr. 12/616 din 22 martie 2016 „cu privire la revocarea deciziei de eliberare a avizului Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale” din 21 octombrie 2011”, s-a decis revocarea deciziei enunțate, obligarea Asociației Obștești „Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale” să restituie avizul eliberat în baza deciziei din 21 octombrie 2011, fiind considerat lipsit de orice efect juridic și publicarea deciziei în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe pagina web a Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM”.

Reclamanta a menționat că decizia de eliberare a avizului Asociației Obștești „Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale” din 21 octombrie 2011 a fost recunoscută valabilă prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 și decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2015.

În drept, reclamantul își întemeiază cererea de chemare în judecată în baza art. 48 din Legea privind drepturile de autor și drepturile conexe și art. 5, 6, 7 și 9 din Legea nr. 239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional.

Reclamanta Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, după concretizarea cererii de chemare în judecată, a solicitat anularea deciziei Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” nr. 12/616 din 22 martie 2016 cu privire la revocarea deciziei de eliberare a avizului Asociației Obștești „Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale” din 21 octombrie 2011 și încasarea de la Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” în beneficiul acesteia a sumei de 10000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2017 au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii de partea pârâtului Oficiul Republican al Dreptului de Autor și Asociația Obștească Națională CopyRight.

La 02 septembrie 2017, Oficiul Republican al Dreptului de Autor a depus cerere prin care a solicitat încasarea de la Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a sumei de 400 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 02 septembrie 2017, Asociația Obștească Națională CopyRight a depus cerere prin care a solicitat încasarea de la Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a sumei de 6100 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 03 aprilie 2018 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, s-a încasat de la Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” în beneficiul Asociației Obștești Oficiul Republican al Dreptului de Autor suma de 400 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și în beneficiul Asociației Obștești „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Solicitarea apelantului și termenul de declarare a apelului:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, la data de 04 aprilie 2018, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 03 aprilie 2018, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”.

La data de 29 septembrie 2018, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 03 aprilie 2018, indicând motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază cererea de apel și a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie anulată decizia Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” nr. 12/616 din 22 martie 2016 cu privire la revocarea deciziei de eliberare a avizului Asociației Obștești „Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale” din 21 octombrie 2011, cât și încasarea de la Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” în

beneficiul Asociației a sumei de 20000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și cheltuieli de judecată.

Conform 231 Codul administrativ, hotărârile judecătoriailor adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.232 alin.(1) Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că hotărârea atacată a fost pronunțată la data de 03 aprilie 2018 (f.d. 139-140, vol. II), iar cererea de apel a fost depusă de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” la data de 04 aprilie 2018 (f.d.142, vol. II), astfel instanța de apel constată că apelul a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a indicat că decizia care constituie obiectul prezentei cauze civile a fost în vigoare și a produs efecte juridice până la data de 25 martie 2016, când Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intellectuală a RM” a abrogat-o prin decizia nr. 12/616 din 22 martie 2016, publicată în Monitorul oficial nr. 69-77 la data de 25 martie 2016.

A mai indicat că la data de 22 martie 2016, Andrei Popa deținea funcția de consilier al directorului general al Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intellectuală a RM” și nu avea împuternici de a semna decizia Agenției nr. 12/616 din 22 martie 2016, respectiv concluziile instanței de fond cu privire la faptul că Andrei Popa era director general adjunct al Agenției și avea dreptul să semneze decizia, le consideră neîntemeiate.

Totodată, a invocat că prima instanță a neglijat hotărârile instanțelor judecătorești care sunt irevocabile prin care s-a recunoscut legalitatea deciziei din 21 octombrie de eliberare a avizului Asociației Obștești „Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale” și anume, decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 și decizia Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2017.

A menționat că a prezentat suficiente probe care confirmă legalitatea avizării Asociației. Or, după avizare, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a încheiat contracte și reprezintă circa 200 de

titulari de drepturi din Republica Moldova. În acest context, a specificat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 martie 2016, instanța a obligat Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” să publice în Monitorul oficial decizia de avizare a Asociației în calitate de organizație de gestiune colectivă din 21 octombrie 2011.

În ședință de judecată, reprezentanții apelantului Asociației Obștești „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”, Iurie Gheorghita și avocatul Gheorghe Avornic au susținut argumentele expuse în cererea de apel și au solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de către Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”.

La 12 octombrie 2018, Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” a depus referință la apelul declarat de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”, prin care a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 aprilie 2018.

Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” a indicat că instanța de fond a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, a aplicat corect normele de drept material și procedural.

A menționat că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012 s-a stabilit cu titlu irevocabil faptul că Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă prin decizia Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, iar decizia de avizare din 21 octombrie 2011 odată ce nu a fost publicată în Monitorul Oficial, acesta nu a produs efecte juridice.

A indicat că argumentele apelantei precum că prin deciziile Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Curții de Apel Bălți a fost recunoscută valabilitatea deciziei de eliberare a avizului sunt unele neîntemeiate, or deciziile nu au avut ca obiect constatarea legalității sau ilegalității deciziei, ci s-au soluționat unele aspecte de ordin procedural.

În ședință de judecată, reprezentantul intimatului Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM”, Rodica Popescu a susținut argumentele expuse în referință și a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul persoanei terțe Asociația Obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, Alexandr Melnic a susținut poziția expusă pe parcursul examinării prezentei cauze civile.

Aprecierea instanței de apel:

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești. Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel, va judeca apelul în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) Cod administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 192 Codul administrativ, pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ la curțile de apel și la Curtea Supremă de Justiție se instituie complete și/sau colegii specializate de judecători. În judecătorii acțiunile în contencios administrativ se examinează de judecători specializați.

Potrivit art. 194 Cod Administrativ, în procedura în prima instanță, în apel, în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La caz, se constată, că procedura administrativă a fost inițiată la 22 martie 2016 și se referă la o procedură administrativă inițiată până la 01 aprilie 2019,

aspect care determină, că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții, la caz prevederile Legii contenciosului administrativ.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii- casează hotărârea primei instanțe și emite o nouă decizie.

De asemenea instanța de apel reține că, conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară. (Hirro Balani c. Spaniei , nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Astfel, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi casată, ori concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre nu corespund circumstanțelor pricinii și normelor de drept material și procedural aplicabile prezentei cauze civile.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Din materialele cauzei reiese că la 29 septembrie 2011, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a depus cererea cu nr. 2158 către Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM” cu privire la avizarea Asociației ca organizație de gestiune colectivă pe teritoriul Republicii Moldova. (f.d. 9, vol. I)

În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (5) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, organizația de gestiune colectivă își desfășoară activitatea dacă este înregistrată ca organizație în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și este avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă de către AGEPI.

Din extrasul din Registrul de Stat al Organizațiilor Necomerciale rezultă că la data de 29 aprilie 2011, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, a fost înregistrată în Registrul enunțat în calitate de asociație obștească sub nr. de înregistrare 4978. (f.d. 8, vol. I)

Astfel, în urma examinării cererii nr. 2158 din 29 septembrie 2011, depusă de către Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, Comisia de avizare a organizației de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe prin decizia de eliberare a avizului din 21 octombrie 2011, a decis să accepte avizarea Asociației în calitate de organizație de

gestiune colectivă pentru următoarele categorii de drepturi – de autor și conexe și pentru următoarele categorii de titulari – autori, interpreți, producători, organizații de difuziune, care sunt membri ai acestei organizații, cu condiția prezentării unui plan de activitate. Gestiunea drepturilor de către Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” se va realiza pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizației. (f.d. 9, vol. I)

În conformitate cu art. 48 al Legii nr. 129 din 02 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe și în baza deciziei Comisiei de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe din 21 octombrie 2011 s-a avizat Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” cu dreptul de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune. (f.d. 9 vol. I, verso)

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” prin decizia din 21 octombrie 2011 a fost avizată sub condiție în calitate de organizație de gestiune colectivă, condiția fiind prezentarea unui plan de activitate.

Ulterior, după îndeplinirea condiției enunțate, Comisia de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intellectuală, examinând aceiași cerere cu nr. 2158 din 29 septembrie 2011 a Asociației Obștești „Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale”, prin decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 20 ianuarie 2012, a decis avizarea Asociației Obștești „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” în calitate de organizație de gestiune colectivă. (f.d. 129, vol. I)

Iar, prin decizia nr. 12/616 din 22 martie 2016, Comisia de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe, luând în considerație faptul că decizia de eliberare a avizului Asociației Obștești „Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale” din 21 octombrie 2011 nu a produs careva efecte juridice, nefiind publicată, din considerentul că Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă prin decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, a decis revocarea deciziei de eliberare a avizului Asociației Obștești

„Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale” din 21 octombrie 2011. (f.d. 10, vol. I)

Nefiind de acord cu decizia enunțată, la 28 martie 2016, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a depus cerere prealabilă către Instituția Publică „Agenția Națională pentru Proprietatea Intelectuală”, prin care a solicitat abrogarea/anularea deciziei nr. 12/616 din 22 martie 2016 cu privire la revocarea deciziei din 21 octombrie 2011. (f.d. 11, vol. I)

Astfel, ținând cont că după înaintarea cererii prealabile enunțate, decizia nr. 12/616 din 22 martie 2016 cu privire la revocarea deciziei din 21 octombrie 2011, nu a fost anulată, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a atacat decizia în instanța de judecată care și constituie obiectul cauzei deduse judecării.

În aceste circumstanțe, sunt relevante prevederile art. 123 alin. (2) Codul de procedură civilă, care stipulează că faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În acest context, instanța de apel consideră necesar a menționa că efectul pozitiv al puterii lucrului judecat se manifestă ca prezumție, mijloc de probă de natură să demonstreze ceva în legătură cu raporturile juridice dintre părți, venind să demonstreze modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părți, fără posibilitatea de a se statua diferit. Altfel spus, efectul pozitiv al lucrului judecat se impune într-un al doilea proces care nu prezintă tripla identitate cu primul, dar care are legătură cu aspectul litigios dezlegat anterior, fără posibilitatea de a mai fi contrazis.

Această reglementare a puterii de lucru judecat în forma prezumției vine să asigure, din nevoia de ordine și stabilitate juridică, evitarea contrazicerilor între considerentele hotărârilor judecătorești. Prezumția nu oprește judecata celui de-al doilea proces, ci doar ușurează sarcina probațiunii, aducând în fața instanței constatări ale unor raporturi juridice făcute cu ocazia judecării anterioare și care nu pot fi ignorate.

În lumina principiului autorității de lucru judecat, instanța de apel reține că, o hotărâre judecătorească prin care s-au stabilit faptele enunțate, cât și constatările reținute în mod irevocabil, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre. Răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acțiune între părți, determină o instabilitate a

raporturilor juridice civile, care, odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părțile nu o pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor.

În concluzie, CEDO a stabilit că instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6.1 din Convenție. Dezlegarea asupra unei probleme de drept date printr-o hotărâre irevocabilă este de natură să clarifice din acel moment acea problemă, creând speranța legitimă că ea nu va mai fi negată de o altă instanță de judecată într-o procedură ulterioară.

Colegiul constată că prevederile art. 123 alin. (2) și art. 254 alin. (3) Codul de procedură civilă vorbesc despre prejudicialitatea hotărârii judecătorești. Acest efect face imposibil o altă apreciere într-un alt proces al faptelor și raporturilor juridice, care au fost deja stabilite printr-o hotărâre judecătorească. Prejudicialitatea are limite subiective și obiective. Cele subiective cer ca acest efect juridic să se producă prin participarea la un alt proces a aceluiași persoane. Limitele obiective se referă la examinarea în cadrul altui proces a aceluiași fapte și raporturi juridice în privința cărora a fost emisă deja o hotărâre irevocabilă. Respectarea prejudicialității contribuie la soluționarea justă a pricinilor civile, exclude posibilitatea pronunțării hotărârilor contradictorii, facilitează procesul probației.

Instanța de apel reține că intimata Instituția Publică „Agenția Națională pentru Proprietatea Intelectuală” și-a întemeiat decizia de revocare nr.12/616 din 22 martie 2016 pe faptul că decizia de avizare din 21 octombrie 2011 nu a fost publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și deci nu a produs careva efecte juridice și faptul că Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă prin decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 și nu prin decizia din 21 octombrie 2011.

Instanța de fond examinând legalitatea deciziei de revocare 12/616 din 22 martie 2016 emis de către Instituția Publică „Agenția Națională pentru Proprietatea Intelectuală” a constatat temeinicia faptelor pe care și-a bazat intimata actul administrativ contestat.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că concluziile instanței de fond sunt unele neîntemeiate și contravin faptelor stabilite prin hotărâri judecătorești irevocabile.

Colegiul învederează că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 septembrie 2019 s-a constatat că Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a fost avizată la 21 octombrie 2011 cu dreptul de activa în calitate de organizație de gestiune colectivă, avizul fiind emisă în baza acestei decizii. Iar, nepublicarea deciziei Comisiei de avizare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, reprezintă omisiunea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală ca unica autoritate care avizează și supraveghează o organizației de gestiune colectivă.

Concluzii similare s-au constatat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27 septembrie 2017, deciziile Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 și 09 iunie 2015, cât și decizia Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2015 (f.d. 32-44, vol. II; 13-17, vol. I; 23-25, vol. I; 1-12, vol. II)

Respectiv, prin hotărârile judecătorești irevocabile s-a constatat irevocabil faptul că decizia de avizare din 21 octombrie 2011 a produs efecte juridice și anume, avizarea Asociației Obștești „Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale” în calitate de organizație de gestiune colectivă și faptul că nepublicarea deciziei de avizare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nu-i poate fi imputat apelantei, reprezentând omisiunea Instituției Publice „Agenția Națională pentru Proprietatea Intelectuală”.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că hotărârile judecătorești citate prin care s-au stabilit faptele enunțate, cât și constatările reținute în mod irevocabil, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre.

La caz, instanța de apel conchide că prima instanță a lăsat fără examinare hotărârile irevocabile administrate în prezenta cauză.

Astfel, Colegiul cu titlu de concluzie decelează că prin decizia de avizare din 21 octombrie 2011, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a fost avizată în calitate de organizație de gestionare colectivă, avizarea fiind condiționată de prezentarea planului de activitate. Astfel, ca efect al îndeplinirii condiției, prin prezentarea planului de activitate, prin emiterea și publicarea deciziei nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, decizia de avizare din 21 octombrie 2011 a dobândit forță juridică cu efect din momentul emiterii acesteia.

În temeiul celor constatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia respingerii acțiunii înaintate de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, din care considerente se impune

admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie anulată decizia Instituției Publice „Agenția Națională pentru Proprietatea Intelectuală” nr.12/616 din 22 martie 2016.

Această soluție ar asigura stabilitatea raporturile juridice născute ca efect al avizării Asociației Obștești „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” ca organizația de gestiune colectivă. Or, fiind stabilit prin hotărâri judecătorești irevocabile, faptul că Asociația a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă anume prin decizia din 21 octombrie 2011, se evidențiază că Asociația din acel moment a încheiat un șir de contracte cu terțe persoane și/sau organizații(f.d. 34, vol. I). La fel, Asociației s-au alăturat un număr mare de membri în această perioadă cu care s-au stabilit raporturi juridice distincte(f.d. 35-37), cât și alte raporturi juridice care se atestă din conținutul materialului probat administrat în prezenta cauză, în special celor constatate prin hotărârile judecătorești anexate la prezenta cauză.

Colegiul menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, între garanțiile dreptului la un proces echitabil, acordând eficiență art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ce înscrie și obligația instanțelor de judecată de a-și motiva deciziile, Curtea a statuat că art. 6 din Convenție obligă instanțele să își motiveze hotărârile, dar această obligație nu trebuie înțeleasă în sensul că ele urmează să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Întinderea obligației de motivare a deciziilor variază în funcție de natura cauzelor în care sunt pronunțate. Este necesar să se țină seama, în special, de diversitatea capetelor de cerere a acțiunilor, dar și de apărările formulate de pârâți, apărări care pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției pronunțată de instanța de judecată.

De altfel, se reține că judecătorul nu trebuie să răspundă în mod separat fiecărui argument invocat, fiecărei nuanțe date de părți textelor pe care și-au întemeiat argumentele, or, deși Curtea Europeană acordă o atenție deosebită respectării de către instanțe a obligației de a examina problemele ridicate de către părți ca o garanție a respectării dreptului la un proces echitabil, totuși, în jurisprudența sa s-a reținut în mod constant faptul că „Art. 6 par. 1 din Convenție obligă tribunalele să-și motiveze deciziile, dar nu se poate cere să dea un răspuns detaliat la fiecare argument” - Hotărârea Ruiz Torija contra Spaniei.

În continuare, Colegiul menționează că efect al admiterii acțiunii Asociației Obștești „Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale”, urmează a fi casată hotărârea instanței fond în partea încasării de la Asociație în beneficiul Asociației Obștești „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” a sumei de 400 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și în beneficiul Asociației Obștești

„Asociația Națională CopyRight a sumei de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La acest capitol, instanța de apel reține că în conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Iar, potrivit 96 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Conform art. 63 alin. (5) al Legii cu privire la avocatură nr.1260 din 19 iulie 2002, cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice în organele de urmărire penală și instanțele de judecată în cauzele penale, civile și administrative se încasează concomitent cu soluționarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de apel pentru a face o apreciere corectă, va ține cont de complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.), faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, rezultatul obținut, restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei, natura și durata relației dintre avocat și client, experiența, reputația și abilitatea avocatului, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză, alți factori.

În acest context, instanța de apel constată că Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” prin cererea de chemare în judecată a solicitat încasarea de la pârât/intimat suma de 10000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, iar prin cererea de apel a solicitat încasarea sumei de 20000 lei.

Reieșind din prevederile legale menționate, raportate la circumstanțele speței, Colegiul reține că cheltuielile de judecată formate din cheltuieli pentru asistență juridică suportate de către Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale constituie 10000 lei, fapt ce se confirmă prin bonul de plată nr.083630 din 29 noiembrie 2017(f.d. 68, vol. II). Instanța de apel constată că Asociația nu a

prezentat alte probe care să indice la faptul că a suportat și alte cheltuieli de asistență juridică.

Ținând cont de durata de derulare a dosarului pe rolul instanței, care a constituit o perioadă mai mare de 3 ani de zile, de complexitatea cauzei și de soluția pronunțată pe marginea litigiului, Colegiul conchide că suma de 10000 lei, confirmată prin înscrisurile anexate, reprezintă un quantum real, necesar și rezonabil pentru asistența juridică acordată pe marginea cauzei deduse judecării.

Din considerentele menționate *supra* și având în vedere faptul că instanța de fond a apreciat eronat circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept materiale și procedurale aplicabile, iar argumentele apelantei sunt unele întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide în a admite cererea de apel, a casa hotărârea primei instanței și de a emite o nouă hotărâre prin care să fie admisă acțiunea înaintată de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”.

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit. c) al Codului Administrativ, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

d e c i d e:

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 aprilie 2018.

Se adoptă o nouă decizie de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească ”Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” (ANPCI) către Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intellectuală a RM” (AGEPI), intervenienți accesorii Asociația Obștească Oficiul Republican al Dreptului de Autor (ORDA) și Asociația Obștească Asociația Națională CopyRight (ANCO) privind anularea deciziei AGEPI nr. 12/616 din 22.03.2016 cu privire la revocarea deciziei de eliberare a avizului Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale (ANPCI) din 21 octombrie 2011 și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 10000 lei.

Se anulează decizia AGEPI nr. 12/616 din 22.03.2016 cu privire la revocarea deciziei de eliberare a avizului Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale (ANPCI) din 21 octombrie 2011.

Se încasează de la Instituția Publică ”Agenția de Stat pentru Proprietatea Intellectuală a RM” (AGEPI), în beneficiul Asociației Obștești ”Asociația

Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” (ANPCI) cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10000 (zece mii) lei.

Decizia este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la notificarea deciziei, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecătorii
Palanciuc

Ecaterina

Ala Malîi